

การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะปฏิบัติหน่วยการประดิษฐ์งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Development of Learning Outcome and Performance Skills unit Inventing for Banana-Leaf Arts Through Devies' Learning Approach for 7th Grade Students

นพวรรณ เชื้อคุณะ¹ สุวิสาห์ จรัสกมลพงศ์² และพิจิตรา ธงพานิช³

Noppawan Chueakuna¹, Suwisa Charatkamolphon² and Phichitra Thongpanit³

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม^{1,2,3}

Faculty of Education, Nakhon Phanom University^{1,2,3}

Corresponding author, E-mail: 646150720035@npu.ac.th¹, Suwisa_j@npu.ac.th², Phichitra@npu.ac.th³

บทคัดย่อ

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวีส์ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ในด้านการมีทักษะปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ เห็นแนวทางในงานอาชีพ เป็นการพึ่งพาตนเองของผู้เรียน และเป็นการเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงความพึงพอใจของผู้เรียน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้หน่วยการประดิษฐ์งานใบตองก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ 2) ศึกษาทักษะปฏิบัติการประดิษฐ์งานใบตอง และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หน่วยการประดิษฐ์งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวีส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติ และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้หน่วยการประดิษฐ์งานใบตอง ก่อนเรียน หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้ ของนักเรียนกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2. ผลการวิเคราะห์ทักษะปฏิบัติการประดิษฐ์งานใบตองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ คะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติของนักเรียน กลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีทักษะการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$) 3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ หน่วยการประดิษฐ์งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการประดิษฐ์งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$)

คำสำคัญ: การพัฒนาผลการเรียนรู้, ทักษะปฏิบัติของเดวีส์, การประดิษฐ์งานใบตอง

ABSTRACT

Davies' practical skills teaching model consistent with the content of the career in terms of having practical skills, experience, view the career approach, self-reliance of the students, as well as, enhancing academic achievement and student satisfaction effectively. The purposes of this research were to 1) compare the learning outcomes of students who received the banana leaf craft learning unit, 2) study the practical skills of making banana leaf crafts and 3) study the satisfaction of students with the learning management of the banana leaf craft learning unit Davies' learning approach. The sample, obtained through purposive sampling, consisted of 35 students in Mathayom 1/1 on semester 2, academic year 2022 from cluster random sampling. The research tools included lesson plans, academic achievement test, practical skills assessment form and a form of students' satisfaction questionnaires. The statistics for data analysis were mean, standard deviations, percentages and for hypotheses testing.

The research results found that lesson plan on Bai Sri Pak Cham using a teaching model of practical skills is efficiency equal to 82.31/90.57. The students in Davies' practical skills learning activities group got higher academic achievement of after learning than before learning a statistical significant at the .05 level. Students' practical skills, after learning by group that organizes activities to learn Davies' practical skills was higher than those of before the intervention. The students have practical skills at the highest level and satisfaction toward learning through the learning activities for for the banana leaf craft unit by learning of Davies' practical skills, in overall at a high level.

Keywords: Keywords: Development of learning outcomes ; Davies' practical skills ; Creating banana leaf crafts

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติ เรื่องบาศรีปากชาม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้สอดคล้องกับสาระการอาชีพ ในด้านการมีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ เป็นการพึ่งพาตนเองของผู้เรียน และเป็นการเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมถึงความพึงพอใจของผู้เรียนให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตอง ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส
2. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติการประดิษฐ์งานใบตอง
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส

สมมติฐานการวิจัย

ผลการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิสมีผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 6 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 175 คน

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้และทักษะปฏิบัติ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

1. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งได้จากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาของ นฤมล ภูสิงห์ (2559); สายรุ้ง ธิตา (2559); สมาน เอกพิมพ์ (2560); กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์ (2559); ฝนท์ ธาตุทอง (2559); วิภา ประชากุล และประสาธ เนืองเฉลิม (2559) และทีศนา แชมมณี (2560) ซึ่งมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะ ย่อย

ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย

ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ

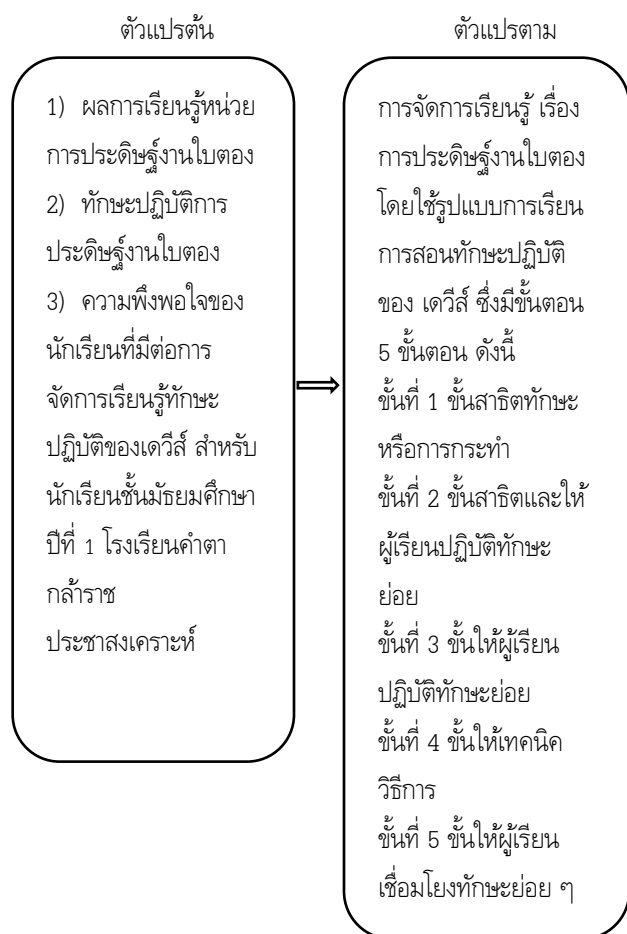
2. แนวคิดผลการเรียนรู้ ด้านความรู้ ซึ่งได้จากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาของ สมจิต จันทรฉาย (2557, น. 163); โชติกา ภาษีผล และคณะ (2558, น. 17); จารวรรณ ลิทธิจันทร์ (2558, น. 53); จรูญ เฉลิมทอง (2559, น. 51); พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2560, น. 97-98); สมนึก ภัททิยธนี (2560, น. 78-82) และอิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล (2561, น. 214-125)

3. แนวคิดผลการเรียนรู้ ด้านทักษะปฏิบัติ ซึ่งได้จากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาของกมลวรรณ ตั้งชนกานนท์ (2559, น. 9-11); ชวลิต ชูกำแพง (2553, น. 135-136); พิศฐ์ ตันตวนิช (2554, น. 67-69) และสมนึก ภัททิยธนี (2560, น. 51)

4. แนวคิดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ซึ่งได้จากการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีในการศึกษาของพรพนนิภา สุขัตติ (2559, น. 21); นลินีย์ อุมูดี (2559, น. 57); สมปรารถนา ทองนาค (2558, น. 52) และประวีณา สันป่าแก้ว (2559, น. 12)

ซึ่งกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ การเรียนและทักษะปฏิบัติ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคำตากล้า ราชประชาสงเคราะห์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์มีดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบประเมินทักษะปฏิบัติ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยไว้ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการทดลอง แบบ One Group Posttest Only Design

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล การดำเนินการทดลอง และการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนออกเป็น 3 ระยะ คือ

2.1 ระยะก่อนทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการเรียนการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิสกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายใน หน่วยก่อนหน้า เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจกระบวนการสอน กำจัดการกับเวลา ในการทำกิจกรรม และแบ่งกลุ่มแบบละความสามารถเพื่อทำ กิจกรรมในชั้นเรียน

2.2 ระยะดำเนินการทดลอง

2.2.1 การทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์งานใบตอง กลุ่มสาระ การเรียนรู้การงานอาชีพโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทักษะ ปฏิบัติของเดวิส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เวลาในชั่วโมงเรียน ปกติของภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2565 จัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2.2 ผู้วิจัยทำการเก็บคะแนนจากใบกิจกรรม ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 แล้วนำคะแนนเฉลี่ยจากการทำ ใบกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้มาคำนวณหาประสิทธิภาพ ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส โดยประเมินทักษะการปฏิบัติของนักเรียนจาก การประเมินผลงานหรือชิ้นงานร่วมด้วย แบบประเมินพฤติกรรม และแบบทดสอบย่อยหลังเรียน (E1)

2.3 ระยะหลังการทดลอง

2.3.1 เมื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามเนื้อหาครบแล้วให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบนที่ก ผลการสอบให้เป็น คะแนนหลังการทดลอง (Posttest) คำนวณผล การจัดการเรียนรู้ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน ทักษะปฏิบัติของเดวิส (E2)

2.3.2 ผู้วิจัยให้ผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่ได้รับการเรียนรู้ เรื่องการประดิษฐ์งานใบตอง โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ทำแบบประเมิน ความพึงพอใจแล้ว บันทึกผลหลังจากดำเนินการประเมิน ความพึงพอใจเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในการวิจัยการพัฒนาลักษณะ ทักษะปฏิบัติของเดวิส กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ โดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 มีทั้งการวิเคราะห์เชิงปริมาณโดยการหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากการสังเกต หรือสอบถามเป็นการสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีลำดับ ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้งานใบตอง กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สถิติ t-test (One Samples)
2. วิเคราะห์หาค่าร้อยละของทักษะปฏิบัติงาน เรื่อง บายศรีปากชาม แล้วนำไป เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยใช้สถิติร้อยละ
3. วิเคราะห์หาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้งานใบตอง โดยใช้รูปแบบ

การเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจ และแปล คะแนนตามเกณฑ์แปลผล ดังนี้

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ให้ค่าคะแนน 5 คะแนน

ระดับความคิดเห็นมาก ให้ค่าคะแนน 4 คะแนน

ระดับความคิดเห็นปานกลาง ให้ค่าคะแนน 3 คะแนน

ระดับความคิดเห็นน้อย ให้ค่าคะแนน 2 คะแนน

ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ให้ค่าคะแนน 1 คะแนน

ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 103)

คะแนน 4.51-5.00 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

คะแนน 3.51-4.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก

คะแนน 2.51-3.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

คะแนน 1.51-2.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อย

คะแนน 1.00-1.50 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส

ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัติของเดวิส มาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test (Dependent Samples)

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลการจัดการเรียนรู้ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของกลุ่มที่จัดกิจกรรม การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส

รายการ ประเมิน	กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ของเดวิส				t	Sig.
	ก่อนเรียน (N=35)		หลังเรียน (N=35)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ผลการ เรียนรู้	15.23	1.42	27.17	3.91	73.94**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้ของนักเรียน กลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ทักษะปฏิบัติการประดิษฐ์งาน ใบตองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติของเดวิส

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ทักษะปฏิบัติการประดิษฐ์งานใบตอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติของเดวิส

รายการประเมิน	กิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะปฏิบัติของเดวิส				T	Sig.
	ก่อนเรียน (N=35)		หลังเรียน (N=35)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ทักษะการปฏิบัติ ของนักเรียน	2.21	0.17	4.68	0.08	-34.89**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางพบว่า คะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติของนักเรียน กลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีทักษะการปฏิบัติ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการ เรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตอง ด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส แสดงดังตาราง

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วย การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ฉันชอบเรียนการประดิษฐ์งาน ใบตองเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อน ๆ	4.51	0.53	มากที่สุด
2. ฉันและเพื่อนๆ ช่วยเหลือ กันซึ่งกันและกัน	4.38	0.65	มาก
3. ฉันมีโอกาสได้แสดงความ คิดเห็นและได้ลงมือปฏิบัติ กิจกรรม	4.54	0.21	มากที่สุด
4. ฉันมีโอกาสได้แสดงออก หน้าชั้นเรียน	4.38	0.65	มาก
5. ฉันพอใจคำอธิบายของเพื่อน ๆ เมื่อฉันทำแบบฝึกหัดไม่ได้	4.46	0.43	มาก
6. ฉันพอใจที่ได้ทำงานร่วมกับ เพื่อนในกลุ่ม	4.25	0.58	มาก
7. ฉันพอใจและจดจำได้ดียิ่งขึ้น เมื่อทำงานกับเพื่อนในกลุ่ม	4.23	0.59	มาก
8. ฉันเข้าใจมากขึ้นเมื่อคุณครู ชี้แนะเพิ่มเติม	4.30	0.63	มาก
9. ฉันมีโอกาสได้ตรวจแบบทดสอบ ด้วยตนเอง	4.46	0.66	มาก
10. ฉันพอใจในคะแนนวัดผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของฉันที่สูงขึ้น	4.53	0.51	มากที่สุด
รวม	4.40	0.14	มาก

จากตาราง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ฉันมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรม ($\bar{x} = 4.54$) ฉันพอใจในคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของฉันที่สูงขึ้น ($\bar{x} = 4.53$) และฉันชอบเรียนการประดิษฐ์งานใบตองเป็นกลุ่มร่วมกับเพื่อนๆ ($\bar{x} = 4.51$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ฉันพอใจและจดจำได้ดียิ่งขึ้น เมื่อทำใบงานกับเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{x} = 4.23$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คะแนนเฉลี่ยผลการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ทักษะปฏิบัติการประดิษฐ์งานใบตองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส คะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติของนักเรียน กลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีทักษะการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$)

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาปฏิบัติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิสโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$)

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาผลการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองก่อนเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนกลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นเพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงการเรียนรู้อของผู้เรียน ทำให้ผู้สอนทราบจุดอ่อนจุดแข็งของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อนำผลไปปรับปรุงหลักสูตรและประสิทธิภาพของผู้สอน และเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิสรวมกับการสอนแบบร่วมมือ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่จัดให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนเก่งปานกลาง และอ่อน คละกันไป นักเรียนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือกันในการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และช่วยกันคิดแลกเปลี่ยนความรู้ จนทำให้กลุ่มของนักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน การที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้พึ่งพาปรึกษากันอย่างสม่ำเสมอทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น (สมจิต จันทรฉาย, 2561, น. 316-324) ซึ่งสอดคล้องในการศึกษาของ ธัญชนก สัทนพ (2562, น. 215-233) ที่ทำการศึกษาเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การประดิษฐ์พานบายศรีปากชามประยุกต์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองเรือวิทยา

ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์พานบายศรีปากชามประยุกต์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในด้าน 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) ทักษะการประดิษฐ์พานบายศรีปากชามประยุกต์ และ 3) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เลือกเรียนในรายวิชา งานประดิษฐ์ดอกไม้ใบตอง รหัสวิชา ง 22203 โรงเรียนหนองเรือวิทยา อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 40 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom Action Research) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 86.31 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 85.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (80/80) เช่นเดียวกับในการศึกษาของพิทยา คงอั่ว (2561, น. 50-51) ที่ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิส ร่วมกับการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.47 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.38 และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 23.59 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.87 คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ในการศึกษาของชนันธร หิรัญชาว (2562, น. 73-77) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งการวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะนาฏศิลป์ไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 2) เปรียบเทียบทักษะความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ไทยตามแนวคิดของเดวิส สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานาฏศิลป์ด้วยการสอนรูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านความรู้เกี่ยวกับการแสดงรำวงมาตรฐาน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า

หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการปรับการสอนรายวิชานาฏศิลป์ จากรูปแบบปกติมาเป็นการสอนวิชานาฏศิลป์รูปแบบทางตรงผสมผสานทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้านความรู้เกี่ยวกับการแสดงรำวงมาตรฐาน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ทำให้หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด (มนชนก รัตนจำนงค์, 2561, น. 49-50) นอกจากนี้ในการศึกษาของ ศิราณี กลางประพันธ์, 2562, น. 219-220) การพัฒนาคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการโปรแกรมเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสูงสามัคคีวิทยา ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้คู่มือการสอนทักษะปฏิบัติเดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยคู่มือการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เท่ากับ 72.54, 15.03 และ 39.17 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยวินัยในตัวเอง ความคิดสร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับ 65.14, 11.23 และ 25.03 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด เรื่องการใช้โปรแกรมนำเสนองานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเป็นขั้นตอน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน และมีเพื่อนคู่คิดในการทำงาน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ผลงานที่ออกมามีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็สูงขึ้นด้วย (นอัมมิระ ราชะบิง, 2560, น. 74) ส่วนในการศึกษาการพัฒนาชุดการเรียนรู้ร่วมกับสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง อาหารและการถนอมอาหาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้

ร่วมกับสื่อออนไลน์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง อาหารและการถนอมอาหาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ยาวดี ศิลปะอนันต์, 2566, น. 89) และในการศึกษาของ ศิริณา โพธิ์ทอง (2562, น. 165) ผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิด การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องการสะกดคำ กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียน ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียตามแนวคิดการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ทักษะปฏิบัติการประดิษฐ์งานใบทองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส คะแนนเฉลี่ยทักษะการปฏิบัติของนักเรียน กลุ่มที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีทักษะการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.68$) ซึ่งสอดคล้องกับสาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ซึ่งเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถ นำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตการอาชีพมาใช้อย่างเหมาะสมในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทย และสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพรักการทำงาน และมีความเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียงและมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560, น. 15) ซึ่งสอดคล้องในการศึกษาของกมลวรรณ ตั้งธนานนท์ (2561, น. 84-85) ที่กล่าวสรุปว่า ทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นกระบวนการที่มุ่งให้ผู้เรียนกระทำหรือปฏิบัติภารกิจใดสิ่งหนึ่งจนเกิดทักษะคือสามารถปฏิบัติได้ อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว และสามารถปฏิบัติได้อย่างอัตโนมัติหรือจนเกิดความถูกต้อง และชำนาญที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถ มีทักษะการทำงาน สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ จะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่สามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ กล่าวคือทักษะการปฏิบัติ ซึ่งการปฏิบัติ

(Performance) เป็นการตอบสนองรูปแบบต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปในทางที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมพฤติกรรมของผู้สอบที่แสดงออกมา เช่น การพูด การกระทำ การสร้าง หรือการทำงานตามกระบวนการต่าง ๆ โดยต้องจัดให้มีการกระทำเกิดขึ้น เช่น จัดสถานการณ์ให้ผู้รับการประเมิน เตะลูกฟุตบอลให้เข้าประตู จัดสถานการณ์ให้ผู้รับการประเมิน ปฏิบัติ (Performance Assessment) นั่นคือ ความพยายามที่จะ จ้างลองเงื่อนไขขึ้นมาที่ช่วยให้ผู้รับการประเมินสามารถแสดงความรู้ ที่ซับซ้อนออกมาในรูปของผลงาน แทนที่จะใช้การประเมินโดยใช้ ข้อสอบ แบบเลือกตอบที่ใช้กันในอดีต ในบริบททางการศึกษา นักวิชาการเชื่อว่า การประเมินทักษะการปฏิบัติ เป็นวิธีการที่มี คุณค่าในยุคของการปฏิรูปการศึกษา เพราะเชื่อว่าจะทำให้ผู้เรียน มีแรงจูงใจที่จะปรับปรุง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของตนเอง โดยในการปฏิบัติแบบนี้ ครูผู้สอนจะใช้การประเมินเพื่อช่วยกระตุ้น ให้ผู้เรียนได้คิด แก้ปัญหา และปฏิบัติหรือสร้างผลงานออกมา ซึ่งเป็นวิธีการประเมินที่สามารถประเมิน ทักษะทางปัญญาขั้นสูง ของผู้เรียน คือ การคิดแก้ปัญหา เพราะการที่ผู้เรียนจะสามารถ ปฏิบัติหรือสร้างผลงานออกมาจะต้องใช้กระบวนการทางสมอง ที่ซับซ้อน เช่น ความรู้ การคิดวิเคราะห์ การประเมินผล การทำงาน ของตนเอง การประเมินทางเลือกจนสามารถทำงานออกมาได้ เช่น การที่ผู้เรียนเขียนแบบ แผนผังโน้ตตันเพื่อแสดงความรู้ทางคณิตศาสตร์ หรือการเล่นดนตรี ดังนั้น การประเมินการปฏิบัติ จึงสามารถ ประเมินได้ทั้งกระบวนการ (Process) และผลงาน (Product) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวรากร สุพรรณท้าว (2565, น. 248-264) ที่ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิสร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ที่มีผลต่อทักษะการปฏิบัติ ทำร้ายและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่าทักษะปฏิบัติทำร้าย โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 19.03$, S.D. = 0.82) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (16 คะแนน) พบว่าคะแนนทักษะ ปฏิบัติทำร้ายสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และพบว่าทักษะการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ภาพรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x} = 18.00$, S.D. = 1.213) เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า คะแนนทักษะการทำงานกลุ่ม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในการศึกษาของวรรณิษา วงษ์วิจารณ์ (2564, น. 119) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนานาฏยาลิลาบ้านแหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพุทธรักษ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 รายวิชานาฏศิลป์ ชุตนานาฏยาลิลาบ้านแหลม มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 87.42 สูงกว่าเกณฑ์คุณภาพ ร้อยละ 80

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของธัญชนก สาทันพบ (2562, น. 114-132) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์พานบายศรี ปากชามประยุกต์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองเรือวิทยา นักเรียนมีคะแนนทักษะในการประดิษฐ์พานบายศรีปากชามประยุกต์ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.52$) และค่าเฉลี่ยในแต่ละวงจรปฏิบัติการเพิ่มขึ้นตามลำดับ ($\bar{x} = 2.29, 1092.51, 2.60$) เช่นเดียวกับในงานวิจัยของนิตยา นันตา (2563, น. 74) ที่มีผลการศึกษาด้านทักษะปฏิบัติงาน กล่าวสรุปคือเมื่อผู้เรียนได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher ในการสร้างชิ้นงาน โดยใช้รูปแบบ การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านคุ้งตะเภา ตำบลคุ้งตะเภา อำเภอมือง จังหวัดอุดรธานีได้ปรากฏผลด้านทักษะปฏิบัติงานพบว่า นักเรียนมีคะแนนด้านทักษะปฏิบัติงาน เท่ากับ 17 คิดเป็นร้อยละ 70% เช่นเดียวกับในงานวิจัยของชาญสิปปิ์ ศิลารัตน์ (2560, น. 71) จากผลการวิจัยพบว่า ในกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิสที่มีเว็บสนับสนุน มีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นสาธิตการกระทำ 2) ขั้นสาธิตทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทักษะ 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ พบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วสามารถทำแบบฝึกทักษะปฏิบัติได้ด้วยตนเอง มีคะแนนทักษะ ปฏิบัติของนักเรียนเพิ่มสูงขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส ทั้งหมด 3 วงรอบ ปฏิบัติการ ดังนี้

วงรอบที่ 1 ($\bar{x} = 4.51$, S.D.= 0.21) วงรอบที่ 2 ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.13) วงรอบที่ 3 ($\bar{x} = 4.68$, S.D.=0.12) โดยคะแนนการประเมินการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 25.03 ซึ่งผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด อยู่ในระดับสูง เนื่องจากนักเรียนได้เรียนตามรูปแบบของเดวิส ที่ครูผู้สอนได้ทำการวิจัยและออกแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้มีทักษะปฏิบัติที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ทักษะกระบวนการปฏิบัติหรือกระบวนการทำงานที่ครบขั้นตอน จะเป็นกระบวนการในการพัฒนา ช่วยให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ใช้ปัญญาความสามารถคิดวิเคราะห์ วางแผนการกระทำต่าง ๆ อย่างมีขั้นตอนใคร่ครวญการกระทำอย่างไม่ประมาท มีการประเมินและปรับปรุงการกระทำ ทำให้เกิดการพัฒนาย่อยเสมอ ซึ่งขั้นตอนของทักษะกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เป็นกลุ่มประสบการณ์ที่ว่าด้วยเรื่องการปฏิบัติ เพื่อฝึกนิสัยในการทำงานและการเตรียมผู้เรียน ไปสู่อาชีพ ฉะนั้นกลุ่มสาระนี้จึงเน้นทักษะ 3 ทักษะ คือ 1) ทักษะในการปฏิบัติงาน (กระบวนการฝึกทักษะทางการปฏิบัติ) 2) ทักษะในกระบวนการทำงาน (กระบวนการทำงาน) 3) ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (กระบวนการกลุ่ม) โดยทักษะกระบวนการดังกล่าวจะช่วยฝึกฝนสร้างเสริม ให้ผู้เรียนเกิดการคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น โดยเฉพาะการทำงานอย่างมีระบบ มีกระบวนการและสามารถทำงานเป็นหมู่คณะ ได้มีค่านิยมที่ดีในการทำงาน ทักษะกระบวนการยึดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมและธรรมชาติของเนื้อหาวิชา (สุพรรณ ไชยศรี, 2551; อ้างถึงใน นิตยา นันตา, 2563, น. 53)

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานประดิษฐ์งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$)

ทั้งนี้เนื่องจากในการจัดการเรียนรู้ ความพึงพอใจของผู้เรียนนับเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญ เพราะการจัดการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จเพียงด้านผลสัมฤทธิ์อย่างเดียวไม่ได้ แต่จะต้อง

เป็นที่พึงพอใจของผู้เรียนด้วยเพราะการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชาลส์บี คิลาร์ตัน (2560, น. 71-73) ที่พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส ที่มีเว็บสนับสนุน อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, $S.D. = 0.51$) แสดงให้เห็นว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส ที่มีเว็บสนับสนุน มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของการเรียนรู้ โดยเฉพาะด้านบรรยากาศในชั้นเรียนขณะมีการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะปฏิบัติให้กับนักเรียนได้มีความสนุกสนาน ทำหยาแปลกใหม่และไม่น่าเบื่อ น่าสนใจ ทันสมัย และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมและเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.77$, $S.D. = 0.64$) ด้านการจัดการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนได้มากยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.74$, $S.D. = 0.55$) และด้านการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับลักษณะวิชา และวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.71$, $S.D. = 0.74$) เนื่องจากนักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนที่มีการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ขอบบรรยากาศของการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ เนื่องจากการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติโดยใช้การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิส ที่มีเว็บสนับสนุน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 นั้นได้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เน้นการเรียนรู้โดยเกิดจากตัวนักเรียนเป็นสำคัญ เช่นเดียวกับการศึกษาของนิตยา นันตา (2563, น. 76) กล่าวสรุปว่าเมื่อนักเรียนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher ในการสร้างชิ้นงาน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ที่สุด $\mu = 4.54$, $\sigma = 0.08$ โดยมีพึงพอใจในด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.62$) 2) รองลงมาคือด้านบรรยากาศการเรียน ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.60$) และด้านกิจกรรมการเรียน ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.66$) นอกจากนี้การศึกษาความพึงพอใจ

ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ ที่มีต่อทักษะการปฏิบัติทำและทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหาดใหญ่เจริญราษฎร์พิทยา จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านสาระการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ค่าเฉลี่ยน้อยสุด (วรการ สุพรรณท้าว, 2565, น. 262) และสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุพงษ์ ยุธชัย (2562, น. 18) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิส เรื่อง รำมวยโบราณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ให้เสนอแนะกับผู้อ่านที่ว่าผู้วิจัยพบเจอปัญหาอะไร ต้องทำอย่างไรจึงจะไม่เกิดปัญหา การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการปฏิบัติ รวมมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนควรนำเอาการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.1.2 แผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.31/90.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จึงควรนำไปใช้ในแผนการเรียนรู้หน่วยอื่น ๆ และวิชาอื่น ๆ ด้วย

1.1.3 การจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ งานใบตองด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิส ควรสอนตามขั้นตอนให้ครบทั้ง 5 ขั้นตอน ถ้านักเรียนยังทำขั้นตอนใดไม่ได้

ไม่ควรมองข้ามขั้นตอนนั้นไป ควรฝึกจนกว่าจะทำได้ เพราะการฝึกซ้ำ ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิสกับรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน หรือรูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของแฮร์โรว์ ที่ส่งผลต่อทักษะกระบวนการทำงานในวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลาย

2.2 ควรทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับเทคนิคการสอนอื่น ๆ และศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ความคงทนในการเรียนรู้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสถานศึกษา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)*. กรุงเทพฯ: ชุมชนผู้สนใจการศึกษาระดับประถมศึกษา.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. (2561). *การประเมินความต้องการจำเป็นของครูเพื่อพัฒนาความสามารถในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา*. เอกสารประกอบการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกริก ท่วมกลาง และจินตนา ท่วมกลาง. (2555). *การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อเลื่อนวิทยฐานะ*. กรุงเทพฯ: เอลโล่การพิมพ์.
- กลุ่มงานวิชาการ. (2561). *รายงานสถิตินักเรียนและข้อมูลนักเรียน ประจำปีการศึกษา 2561*. สกลนคร: โรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์.
- ฉันท ชาติทอง. (2559). *หลักการจัดการเรียนรู้*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- จรัสศรี พัวจินดาเนตร. (2560). *หลักกิจกรรมพื้นฐานการทำงานอาชีพ สำหรับครู*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เจริญ เหมทอง. (2559). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.
- จรรวรณ์ ครองสำราญ. (2561). *ผลการจัดการเรียนรู้ตามทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่อง การใช้โปรแกรม excel เบื้องต้น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จรรวรณ์ สิทธิจันทร์. (2558). *การพัฒนาบทเรียนบนเว็บแบบโครงงานเป็นฐาน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จิราภรณ์ พรหมสืบ. (2559). *การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิคแบ่งกลุ่ม คณะผลสัมฤทธิ์ (STAD) รายวิชาวิทยาศาสตร์ หน่วย การเรียนรู้ เรื่อง สารละลายกรดและเบส*. (วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนันธร ธีรภูมเชาว์. (2562). *การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชนาธิป พรกุล. (2555). *การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การวิเคราะห์และการเขียน (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาญศิลป์ ศิลรัตน์. (2560). *การเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ โดยการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิสที่มีเว็บไซต์สนับสนุน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือ*. (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชัยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนวารสารศิลปการศึกษาวิจัย*, 5(1), 7-16.

โชติกา ภาษีผล, ญัฐภรณ์ หลาวทอง และกมลวรรณ ดงชนกานนท์.

(2558). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา ขัมมณี. (2560). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนาธิป พรกุล. (2555). การออกแบบการสอน การบูรณาการ การอ่าน การคิด วิเคราะห์และการเขียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญชนก สท้านพบ. (2562). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การประดิษฐ์พานบายศรีปากชามประยุกต์ โดยใช้รูปแบบ การสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองเรือวิทยา. *วารสารวิจัย มข. มส. (บค.)*, 4(1), 66-75.

นลินี อุมดี. (2559). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ อิสลามกับวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

นฤมล ภูสิงห์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร ดุษฎีบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

นาอิมะ ราเซบิง. (2560). *การจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสร่วมกับเทคนิคการเรียนรู้ แบบเพื่อนคู่คิด ที่มีต่อทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้โปรแกรมนำเสนอของงาน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นิตยา เต็งประเสริฐ. (2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยการผสมผสานทักษะปฏิบัติเดวิส และการเรียนรู้ แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติชุดระบำไถ่ชีวิตสตรี- นานุศิลป์. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ ไชยสงคราม* ในพระบรมราชูปถัมภ์, 9(2), 13-21.

นิตยา นันตา. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน เรื่อง การใช้งาน Microsoft Publisher ในการ สร้างชิ้นงาน โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6. *วารสารสห วิทยาการเพื่อการพัฒนา*.

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น (ฉบับปรับปรุงใหม่)*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุปผา กัตติยัง. (2556). ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะ ปฏิบัติการทำขนมในท้องถิ่นสงขลาและความภาคภูมิใจ ในภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

เบญจวรรณ กัสซพันธ์, พันพัชร ปิ่นจินดา และอลงกรณ์ เกิดเนตร. (2560). *การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

ปนัดดา แสนสิงห์. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ ปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสประกอบสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ประกาศิต อาณาพาสแนยาก. (2556). *การจัดการเรียนรู้*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ประวีณา สันป่าแก้ว. (2559). ความพึงพอใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนของโรงเรียนบ้านเนินพลับหวาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประสาธน์ เนืองเฉลิม. (2560). วิจัยการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2560). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพฯ: เฮาส์ออฟ เดอร์มิสท์.
- พิศิษฐ ตันทวนิช. (2554). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. สุรินทร์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- พิทยา คงอ้ว. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิสส์ร่วมกับการสอนแบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (ภาคใต้). (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2558). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรธนา สุขี. (2559). ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนวัดล่าง (บวรวิทยายน 3) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจะเข้เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภารดี อนันต์นาวิ. (2556). หลักการ แนวคิดและทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: พิมพ์มนตรี.
- ภูษิต บุญทองเถิง. (2559). การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- มนชนก รัตนจำนงค์. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ด้วยรูปแบบการสอนแบบทางตรงผลสมผสานทักษะปฏิบัติ ของเดวิสส์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เยาวดี ศิลปะอนันต์. (2563). การพัฒนาชุดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ เรื่อง สร้างสรรค์ดอกไม้ประดิษฐ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ชัยภูมิ: องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ.
- ลดาลย์ กักตระกูล. (2561). ผลการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ เรื่อง การสร้างงาน จากโปรแกรมประมวลคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณวิสา วงษ์วิจารณ์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสส์ รายวิชาภาษาอังกฤษ ชุดนฏยาลีสืบบ้านแหลม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดป่าพฤษ์นาฏศิลป์ศึกษา. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วรากร สุพรรณท้าว. (2565). การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติ ของเดวิสส์ร่วมกับเทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ที่มีผลต่อทักษะ การปฏิบัติทำไร่และทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารครุศาสตร์สาร, 16(2). 248-264.
- วราฤทธิ์ มะปะทั้ง. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวิสส์ เรื่อง พื้นฐานนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาสารคาม: มหาสารคาม.
- วรางคณา เวชกุล. (2559). การพัฒนาทักษะปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะ ปฏิบัติของเดวิสส์ร่วมกับแนวคิดห้องเรียนกลับด้านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วโร เพ็งสวัสดิ์. (2557). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ:

สุวีริยาสาส์น.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2551). วัตกรรมตามแนวคิดแบบ

Backward Design. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม.

วิณา ประชากุล และประสาธ เนืองเฉลิม. (2559). รูปแบบการเรียนรู้

การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3). ขอนแก่น: คลังนันทวิทยา.

ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ศิราณี กลางประพันธ์. (2561). การพัฒนาคู่มือการสอนทักษะปฏิบัติ

เดวิส ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือตามหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเสริมสร้างวินัยในตัวเองความคิด

สร้างสรรค์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการโปรแกรม

เบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสูง

สามัคคีวิทยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต).

สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ศิริณา โพธิ์ทอง. (2562). ผลการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์

มัลติมีเดีย ตามแนวคิดการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

เรื่องการสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2. วารสารวิชาการการจัดการเทคโนโลยี

สารสนเทศและนวัตกรรม.

ศิริพร ชัยสาร. (2556). ผลการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเสริมด้วย

แบบฝึกทักษะที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดของ

กาเย่ต่อทักษะปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชา

คอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุตรธานี:

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

สมาน เอกพิมพ์. (2561). การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการ

จัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.

สมาน เอกพิมพ์. (2561). การพัฒนาหลักสูตรทฤษฎีสู่ปฏิบัติการ

ออกแบบและพัฒนา. มหาสารคาม: ตักศิลาการพิมพ์.

สมจิต จันทร์ฉาย. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะ

กระบวนการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ. เอกสารประกอบ

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6. นครปฐม:

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

สมนึก กัททิยธนี. (2560). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 11).

กาฬสินธุ์: โรงพิมพ์ประสานการพิมพ์.

สมปรารถนา ทองนาค. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึก

ทักษะพื้นฐานกีฬาแฮนด์บอล โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น โรงเรียนมัธยมท่าแดง จังหวัดจันทบุรี.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). จันทบุรี:

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

สมศักดิ์ เอี่ยมคงสี. (2561). การจัดการห้องเรียนในศตวรรษที่ 21.

กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.

สุพัตรา รักชาติ. (2557). ผลการสอนทักษะปฏิบัติตามแนวคิด

ของเดวิสเสริมด้วยแบบฝึกทักษะที่เน้นเทคนิค

เพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และทักษะปฏิบัติ

ดนตรีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ขอนแก่น:

มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.

อนุพงษ์ ยूरชัย. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิค เพื่อนช่วยเพื่อนประกอบแบบฝึกทักษะปฏิบัติตาม

แนวคิดของเดวิส เรื่องร่ำมวยโบราณ กลุ่มสาระการ

เรียนรู้ศิลปะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

หลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม:

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2561). การวิจัยทางการศึกษา: แนวคิด

และการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

อรรถวัตร ทิพย์เลิศ. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
เสริมสร้างทักษะการปฏิบัติดีตามแนวคิด
ของเดวีส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
Davies, D. R. (1975). Three-dimensional structure of
immunoglobulins. *Annual review of*
biochemistry, 44(1), 50-56.

Laveena Reshmad'sa and S. N. Vijayakumari. (2017).
Effect of Kolb's Experiential Learning Strategy on
Enhancing Pedagogical Skills of Pre-Service
Teachers of Secondary School Level.
Journal on School Educational Technology.
13(2), 1-6.